

Lieta T-289/03

British United Provident Association Ltd
(BUPA) u.c.

pret

Eiropas Kopienų Komisiju

Iestāšanās lietā — Konfidencialitāte

Pirmās instances tiesas trešās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētāja rīkojums 2005. gada 4. martā II - 745

Rīkojuma kopsavilkums

1. *Process — Iestāšanās lietā — Procesuālo dokumentu paziņošana personām, kas iestājušās lietā — Atkāpes — Konfidencialitātes ievērošana — Nosacījumi — Pieteikums par konfidencialitāti — Pamatojums — Priekšsēdētāja veikta izvērtēšana — Slepēnā vai konfidencialā rakstura pārbaude — Interesu izsvēršana*

(Pirmās instances tiesas Reglamenta 116. panta 2. punkts; Instrukcijas Pirmās instances tiesas sekretāram 5. panta 4. punkta pirmā daļa)

2. *Process — Iestāšanās lietā — Procesuālo dokumentu paziņošana personām, kas iestājušās lietā — Atkāpes — Konfidencialitātes ievērošana — Informācija, ko apdrošināšanas sabiedrība iesniegusi valsts iestādei, kurai valsts likumdevējs uzticējis noteiktas pilnvaras uzraudzīt un piemērot valsts normas veselības privātās apdrošināšanas jomā un kura atskaitās valdībai — Informācija, ko nevar uzskatīt par konfidenciālu attiecībā uz konkrēto dalībvalsti*

(Pirmās instances tiesas Reglamenta 116. panta 2. punkts)

3. *Process — Iestāšanās lietā — Procesuālo dokumentu paziņošana personām, kas iestājušās lietā — Atkāpes — Konfidencialitātes ievērošana — Pieteikums par konfidencialitāti attiecībā pret dalībvalsti, ko attaisno risks, ka tā citai personai, kas iestājusies lietā un kas ir tai pakļauta, var paziņot informāciju, kuras konfidencialitāti pēdējā nav apstrīdējusi — Nepierādīts risks attiecībā uz dalībvalsts rīcības nepieļaujamo raksturu*

(EKL 10. pants; Pirmās instances tiesas Reglamenta 116. panta 2. punkts)

4. *Process — Iestāšanās lietā — Procesuālo dokumentu paziņošana personām, kas iestājušās lietā — Atkāpes — Konfidencialitātes ievērošana — Pieteikums par konfidencialitāti par informāciju, kas jau ir plaši izplatīta plašsaziņas līdzekļos, it īpaši pēc prasītājas pašas iniciatīvas — Noraidīšana*

(Pirmās instances tiesas Reglamenta 116. panta 2. punkts)

5. *Process — Iestāšanās lietā — Procesuālo dokumentu paziņošana personām, kas iestājušās lietā — Atkāpes — Konfidencialitātes ievērošana — Pieteikums par konfidencialitāti par datiem, kas neietver konkrētu ekonomiska rakstura informāciju, kura kaitētu prasītāju komerciālajām interesēm — Noraidīšana*

(Pirmās instances tiesas Reglamenta 116. panta 2. punkts)

1. Pirmās instances tiesas Reglamenta 116. panta 2. punkta pirmajā teikumā ir noteikts princips, ka visi tiesvedības dokumenti, kas izsniegti lietas dalībniekiem, ir jāpaziņo arī personām, kas iestājušās lietā. Tādējādi tikai atkāpes veidā šī punkta otrais teikums ļauj paturēt konfidenciālus noteiktus lietas

materiālu dokumentus un neiesniegt tos personām, kas iestājušās lietā.

Nosakot nosacījumus, kad šo atkāpi var izmantot, visi tiesvedības dokumenti vai to daļas, kuras ir lūgts paturēt konfidencialas, ir jāizvērtē saistībā ar prasītāja

likumīgajām interesēm izvairīties no būtiska komerciālo interešu aizskārums un tikpat likumīgām personu, kas iestājušās lietā, interesēm iegūt informāciju, kas nepieciešama, lai varētu pilnībā īstenot savas tiesības un izklāstītu savu viedokli Pirmās instances tiesā.

sonu, kas iestājusies lietā, kas apstrīd to, ka tai tiek liegta pieeja atsevišķiem lietas materiāliem. Tikai apstiprinošā gadījumā tam jāizvērtē lietas dalībnieku likumīgās intereses atbilstoši iepriekš minētajiem principiem.

(sal. ar 22.–26. punktu)

Principā lūgumi ievērot informācijas, kas satur komercnoslēpumus, konfidencialitāti ir jāapmierina. Turklāt no Reglamenta 116. panta 2. punkta pirmajā teikumā paredzētā principa var atkāpties tikai pēc konfidencialitātes pārbaudes visiem lietas materiālu dokumentiem, par kuriem iesniegts pienācīgi motivēts lūgums ievērot konfidencialitāti. Tieši, lai ļautu veikt šādu pārbaudi, instrukcijas Pirmās instances tiesas sekretāram 5. panta 4. punkta pirmajā daļā ir paredzēts, ka lietas dalībnieka lūgumā paturēt konfidencialus noteiktus lietas materiālu dokumentus ir jāprecizē šie konfidencialie dokumenti vai to daļas un jāpaskaidro, kāpēc tie ir konfidenciali.

2. Par konfidencialu attiecībā pret dalībvalsti, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā, nevar uzskatīt informāciju par sekām, kādas prasītājam varētu izraisīt risku izlīdzināšanas sistēmas īstenošana valsts veselības apdrošināšanas tirgū, ko minētais lietas dalībnieks, kas darbojas šajā tirgū, šajā sakarā ir iesniedzis šīs dalībvalsts pārvaldes iestādei, kurai valsts likumdevējs ir uzticējis noteiktas pilnvaras uzraudzīt un piemērot valsts normas veselības apdrošināšanas jomā un valdības padomdevēja statusu attiecībā uz šo jomu, un kā pienākums ir savākt, novērtēt un paziņot attiecīgajam ministram visus būtiskos faktus par veselības privātās apdrošināšanas tirgus darbību, lai būtu iespējams izvērtēt minētās izlīdzināšanas sistēmas ieviešanas nozīmi.

Tādējādi priekšsēdētājam, kam iesniegts lūgums ievērot konfidencialitāti, vispirms ir jāizvērtē tas, vai dokumentus, kuru konfidencialitāti ir lūgts ievērot, var uzskatīt par komercnoslēpumu vai konfidencialu informāciju attiecībā pret per-

(sal. ar 28., 29. punktu)

3. No tā, ka dalībvalstij un iestādei, kas vairākos aspektos ir tai pakļauta, kādā jautājumā var būt principiāli vienāda nostāja, nevar secināt, ka to attiecīgā iestāšanās lietā Pirmās instances tiesā noteikti būtu pilnīgi saskaņota un ka tāpēc tās savā starpā varētu apmainīties ar visu, ieskaitot konfidenciālo, informāciju, kas attiecas uz izskatāmo lietu, un ka dalībvalsts darīs zināmu minētajai iestādei informāciju, kura tai ir paziņota, bet paturēta konfidenciāla attiecībā uz iestādi, kura to nav apstrīdējusi.
4. Tādējādi lūgumi attiecībā uz personu, kas iestājusies lietā, paturēt konfidenciālu informāciju, kas jau ir plaši izplatīta plašsaziņas līdzekļos, ir noraidāmi, jo tā vairs nav konfidenciāla un tai nav nepieciešama Pirmās instances tiesas speciāla aizsardzība.

(sal. ar 34., 35. punktu)

Tādējādi risks, ka šāda paziņošana var notikt, nav pierādīts, lai šo informāciju paturētu konfidenciālu attiecībā uz dalībvalsti, jo vairāk tāpēc, ka tas, ja personas, kas iestājušās lietā, apmainītos ar informāciju, ko tām pēc pretējās puses iebildumiem individuāli un tikai, lai tās varētu aizstāvēt savas leģitīmās intereses šajā lietā, darījusi zināmu Pirmās instances tiesa, katrā ziņā nebūtu pieļaujami un būtu līdzvērtīga nopietna taisnīgas tiesas prasības, kā arī tiktāl, ciktāl iesaistīta dalībvalsts, tās EKL 10. pantā nostiprinātā lojalitātes pienākuma aizskārumu.

(sal. ar 31., 32. punktu)

5. Tā kā nav pārliecinoši pierādīts, kā no apkopotajiem datiem, kas turklāt zināmā mērā ir novecojuši, trešās personas varētu izsecināt konkrētu informāciju par to apgrozījumu, grāmatvedību un, visbeidzot, faktisko peļņu, kas varētu kaitēt prasītāju komerciālajām interesēm, nav jāapmierina prasītāju lūgums izslēgt šos datus no personai, kas iestājusies lietā, paziņojamajiem dokumentiem.

(sal. ar 38. punktu)